



---

## LEDENBIJEENKOMST VERSLAG

DE SINGEL ANTWERPEN  
**29 november 2015**

---

De ledenbijeenkomst werd bijgewoond door 62 aanwezigen.  
48 leden en 14 sympathisanten van de vereniging en/of van Chor Rus.  
22 leden waren afwezig met kennisgeving.

### DAGPROGRAMMA

#### 14:00

De voorzitter Hein Leffring opent de vergadering en heet iedereen welkom. Hij licht ook toe waarom Sophie Ollivier, spreker voor vandaag, heeft afgezegd. Prof. Ollivier heeft tot haar grote spijt haar deelname aan onze bijeenkomst vandaag moeten annuleren wegens het overlijden van haar man, midden september. De rouwperiode is heel zwaar en ze heeft de beloofde tekst niet kunnen aanleveren.

Sophie Ollivier schreef ons (vrij vertaald) het volgende:

*... Door het lezen van het boek van Irina Kotiuk dat jullie voor me meebrachten, door het bekijken van jullie foto's over de Krim en door de mails van Aliochka Kirilenko over de Krim ben ik ervan overtuigd geraakt dat Paustovskij niet alleen Centraal-Rusland erg waardeerde, maar ook de Krim.*

*Men zou de impact moeten vergelijken die het Noorden, het Zuiden én het Centrum van Rusland hadden op Paustovskij, en hoe hij die drie streken telkens schilderachtig beschreef, maar dat is een werk dat méér dan een maand tijd vergt.*

*Ik vraag dus om verontschuldiging bij jullie publiek (op 29 november) en leg hun a.u.b. uit dat Paustovskij nog steeds verder te ontdekken is! Ik hoop dat jullie het me niet kwalijk nemen! Paustovskij is onuitputtelijk! Het is niet voldoende hem te zien als een buitengewone landschapsschilder. Men moet ook aandacht hebben voor zijn beleving van elke streek van Rusland: de kleuren, de vormen, het klimaat, de bewoners, hun tradities, de architectuur, de geschiedenis, dat alles vindt men terug in zijn geschriften, ook de aardrijkskunde en de literaire schoonheid!*

*Zo zien jullie welke nieuwe ideeën jullie reis opwekten in mijn geest!  
getekend: Sophie Ollivier...*

#### 14:10

De voorzitter verleent het woord aan ons lid Paul Matthys. Paul leest voor uit een boekje dat onze vereniging heeft uitgegeven. Het bevat het omstandige voorwoord dat professor Sophie Ollivier schreef voor het boek *Le pays de la Mescora* dat in 1983 verscheen in de reeks *Moscou Langue Russe*. Gerd Van Limbergen vertaalde de tekst uit het Frans. Ria Verbergt goot alles in een mooi vormgegeven boekje dat vandaag gepresenteerd wordt.

Tijdens de voorleessessies op de laatste reis, ontdekten onze leden het talent van Paul Matthys. Hij ging graag in op ons verzoek om vandaag voor te lezen en koos een vijftal excerpten. De tekst van Sophie Ollivier beschrijft de evolutie van het schrijverschap van Paustovskij in relatie tot het landschap van Centraal-Rusland, de streek waartoe hij zich het sterkst aangetrokken voelde.

Tijdens de pauze werd het nieuwe boekje gretig aangeschaft.  
Er zijn nog exemplaren in stock voor wie het alsnog wil bestellen (15 euro).



---

**LEDENBIJEENKOMST**  
VERSLAG

DE SINGEL ANTWERPEN  
**29 november 2015**

---

**14:40**

Dan krijgt Wim Hartog het woord voor de aankondiging van een primeur. De Nederlandse Paustovskijvertaler klinkt duidelijk opgelucht. Eindelijk is een uitgever bereid om de biografie die hij over K.P. schreef uit te geven. Wim brengt ons de groeten van Mark Pieters en Menno Hartman (Van Oorschot) - beide uitgevers zijn Paustovskijliefhebbers vertelt hij fier. Zij hebben grote plannen met het oeuvre van onze geliefde schrijver. Eerst komt de biografie (het nieuwe boek van Wim Hartog) in juni 2016 op de markt. Tegelijkertijd werd beslist om de zesdelige reeks met het *Verhaal van een leven van Paustovskij* opnieuw uit te brengen. Trapsgewijs zal het werk herdrukt worden en opgenomen in de onovertroffen Russische Bibliotheek van Van Oorschot. *Verhaal van een leven* zal niet langer in zes boekdelen verschijnen, maar in twee (hardcover).

Nu het akkoord rond is blikte Wim Hartog terug op een bijzonder ongelukkige periode en een stroeve relatie en jarenlange strijd met de Arbeiderspers. Jaren en jaren heeft hij aangedrongen op een herdruk, maar de uitgeverij had andere prioriteiten – en dat ondanks het succes van het werk van Paustovskij. Wim brengt hulde aan de enkele zelfstandige uitgevers die er nog overblijven; uitgevers die meer willen dan geld verdienen met bedrukt papier en die de liefde voor de literatuur in het vaandel dragen.

Vervolgens komt Hartog terug op het boek dat hij schreef, en dat als werktitel *De onbekende Paustovskij* droeg, maar op de markt zal komen onder de titel *Goudzand*.

Tegen februari moet hij de laatste honderd bladzijden aanleveren. In juni komt het boek (hardcover) op de markt. Hij heeft met Galina, de stiefdochter van Paustovskij die handelt namens de erven, een akkoord voor de mondiale rechten op het materiaal. Het is niet zijn bedoeling om een biografie te brengen (die zijn er al, o.a. door zijn zoon Vadim) maar hij brengt een meticulous chronologisch overzicht van de geschriften van Paustovskij. Hij heeft zich onder andere kunnen baseren op 650 brieven waaruit de mens Paustovskij duidelijk wordt. Paustovskij schreef twintigduizend pagina's in de periode van 1914 tot 1968 ...! Zijn werk is vertaald in 72 talen. Hartog noemt de schrijver een overlevingskunstenaar.

De auteur kreeg een zeer goede opleiding, die begon in het gymnasium van Kiev, en kon bovendien rekenen op een enorm geheugen. Hij leefde in de turbulente Stalinjaren en moest goed opletten. Toch slaagde hij er in om vrij te blijven en zich niet te laten inkapselen in de officiële Schrijversbond. Hij ontmoette andere schrijvers liever via Konotop – een meer officieuze vereniging. Maar om zijn

vrijheid te behouden heeft hij veel schamel betaalde jobs als verslaggever moeten aanvaarden. Daardoor kon hij niet rekenen op voordelen die erkende sovjetschrijvers genoten.

De spreker maakt ons bijzonder nieuwsgierig naar het boek dat volgend jaar verschijnt. Hij kan vanmiddag nog lang doorgaan maar de voorzitter herinnert hem aan de dagorde en Wim besluit met het voorlezen van twee brieven: de tweede en de laatste van de reeks waarop hij zich kon baseren. Vooral de laatste maakt duidelijk hoe ver Paustovskij zijn tijd voor was.

De brief eindigt *met een oproep onze aarde niet uit handen te geven aan verwoesters – de erfgenamen van Poesjkin, zullen daar verantwoording voor moeten afleggen...*



---

## LEDENBIJEENKOMST VERSLAG

DE SINGEL ANTWERPEN  
**29 november 2015**

---

### 15:20

Pauze met koffie en thee.

Veerle en Odette ontvangen heel wat belangstellenden aan hun stand voor de verkoop van het nieuwe boek met de teksten van Sophie Ollivier. Maar ook de eerdere publicaties, jaarboeken en Paustovskijmemorabilia vinden gretig aftrek. De pittige Paustovskijchocoladecake met zure room en zwarte bessen van Ria had veel succes...

### 15:55

Vertoning van het fotoverslag van de recente reis naar de Krim en Moskou op een reuzegroot scherm. De projectie werd in vier stukken verdeeld, het volume van interessant fotomateriaal was enorm. De deelnemers aan de reis konden alles herbeleven, de anderen hebben kunnen zien dat de groep een grote reeks van Paustovskijmomenten heeft beleefd.

Halfweg de presentatie licht Netty ons bezoek toe aan Ljoeba in haar tuin aan de voet van de Kara Dag (Koktebel). Zij stond model voor het verhaal *De Ontmoeting* dat Paustovskij schreef toen hij een kamer huurde bij de moeder van Ljoeba.

### 17:15

Optreden van het Antwerpse amateurkoor Chor-Rus met 33 Nederlandstalige en Russischtalige liefhebbers van het Russische lied, de Russische muziek. Ze eindigt deze Paustovskijdag met zeven liedjes die een sterke verbondenheid met de natuur uitdrukken. De bindteksten voegen iets toe aan het muzikale intermezzo... (met dank aan Greet Jacobs, Greet Vanhassel en dirigente Isa Van Acker).

Vanaf de eerste noot overviel ons de Russische ziel.

Het eerste liedje *Kon - het Paard* - gaat over de liefde van de ruiter voor zijn paard, over de liefde voor het uitgestrekte Rusland, over de liefde voor moedertje Rusland

#### *Vo polje – Во поле*

Russisch volksliedje, voor het eerst vermeld op het einde van de 18de E. Een berk staat in het veld. Niemand zal die breken... tot een muzikant verschijnt, die de takken breekt om er drie schalmeien en een balalaika van te maken om zijn geliefde uit de slaap te halen.

*Oj Sneg-snezhok - O sneeuw, sneeuwvlokje* is een liefdesliedje: zij vindt de sneeuwvlokjes te zwaar om naar haar geliefde te gaan: laat hij nu maar eens de sneeuwstorm het hoofd bieden en naar mij komen. Maar op het einde ziet zij ineens een witte schim in de sneeuwstorm: haar geliefde !!!! En hun afspraakje kan toch doorgaan.

Het driestemmige stemmige *Krinity - Криницы* bezingt de eeuwig en onverstoorbaar stromende waterbronnen in de bossen. 's Nachts kan je er de sterren met je hand aanraken, donkere wolken komen en gaan voorbij... KP schrijft in 1939 in zijn verhalenbundel *Mestjorski krai: Voor mij ligt een hele lege septemberdag. Voor mij ligt een dag van mezelf verliezen in die ontzaglijke wereld van geurig blad, grassen en kruiden, van mossige herfstgeuren, verstilde wateren, wolken, de lage hemel. En dat verliezen beleef ik steeds als een geluk.*



---

**LEDENBIJEENKOMST**  
VERSLAG

DE SINGEL ANTWERPEN  
**29 november 2015**

---

*Za tumanom – за туманом* Ook in dit lied dat betekent *Achter de mist* is de natuur voor de schrijver een toevluchtsoord waar hij zich kan terugtrekken om te herbronnen. Hier in de natuur vindt hij de afzondering die hem rust en geluk brengt.

*Maroesja*

KP vermeldt dit lied in *De tijd van de grote verwachtingen*, het vierde deel van zijn zesdelige autobiografie (hij is dan in Odessa):

*'s Avonds in de Tsjernamorskajastraat zat Mironov, een doorgewinterd zeeman die in de redactie van de krant Morjak in dienst genomen wordt met de pompeuze titel consulent in wereldtonnage graag op een bankje op de binnenplaats te roken, onderwijl naar de sterren starend en als een echte landrot uit de Oekraïne gedempt voor zich uit zingend: Jongens, span de paarden uit en leg jullie ter ruste!. IK zal die waterput in de tuin wel uitgraven. Weten zijn makkers veel dat hij er eigenlijk naartoe gaat om Maroesja te kunnen zien, het meisje wiens hart hij gekwetst heeft.*

Het concertje wordt afgesloten met *Oi moroz - O ijzige kou*. Dit liedje uit midden 20° eeuw gaat over een boer die over de ijzige vlakte naar huis gaat en verlangt naar vrouw, haard en paard.

Als bisnummer bracht het koor een aanstekelijke versie van *Kalinka - Kalinka*, een populair liedje uit de 19° eeuw. Over de liefde voor de liefde, voor de natuur.

**17:45**

De bijeenkomst wordt afgesloten en iedereen wordt uitgenodigd voor een drankje. Tijdens de borrel overheerst het geluid van geanimeerde gesprekken.

**18:30**

Na de vergadering genoten nog 42 leden van een diner in het Grand Café van De Singel.